

30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2026

† Ἰακώβου ἀποστόλου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΤῆΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἦχος Πά Πα ρ

Χριστοσ ἀνεεστη η εκνεε κρων θα
να τω θαναα τον πατη η η σαααα και
τοι οισ εν τοις μνημασι ζωην χαρισαα με
νος εκ γ.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Δι θ

Θεοοοοος Κυ υ ρι ος και επε φα
νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεοσ Κυ υ ρι ος και επε φα νεν η μιν

ευ λο γη μεν ος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ι ι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἦχος Δι-θ.

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου
κα θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν
δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν
μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η
με ρος α νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το
με γα ε ε ε λε ος

Ἔτερον. Ὁ αὐτός.

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρω σας
τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους
τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
σας πασαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων

δο ο ο ξα σοι Δ

Δόξα. Τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος Γα ϕ

A πο στο λε Α γι ε Ι α κω βε πρε σβευ ε
τω ε λε η μο νι Θε ω ι να πται σμα των α
φε ε σιν πα ρα σχη ται ψυ χαι αις η η μων

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Δι θ

T αις μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη
μα ε πι στας ο Αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α
τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α
Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος αλ λα
κραυ γα σα τε α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων
τω κο σμω το με γα ε ε ε λε ο ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἀναστάσιμον

Ἦχος

Τ α μ υ ρ α τ η ς τ α φ η ς σ ε α ι γ υ ν α ι κ ε ς κ ο μ ι σ α σ α ι
λα θ ρ α ι ω ς π ρ ο ς τ ο μ ν η μ α π α ρ ε γ ε ν ο ν τ ο Ο ο ρ θ ρ ι
αι των Ι ου δ α ι ω ν δ ε ι λ ι ω σ α ι τ η ν α υ θ α α δ ε ι
αν και σ τ ρ α τ ι ω τ ω ν π ρ ο ο ρ ω σ α ι τ η ν α σ φ α λ ε ι α ν
α λ λ α φ υ σ ι ς α σ θ ε ν η ς τ η ν α ν δ ρ ε ι α ν ε ν ι ι κ η
σεν ο τ ι γ ν ω μ η σ υ μ π α θ η ς τ ω θ ε ω ε υ η ρ ε σ τ η
σε π ρ ο σ φ ο ρ ω ς ε ν ε κ ρ α υ γ α ζ ο ν α ν α σ τ α Κ υ ρ ι ε
βο η θ η σ ο ν η μ ι ν και λ υ τ ρ ω σ α ι η μ α ς ε ν ε
κε τ ε ο ν ο μ α τ ο ο ο ο ς σου

Ἀποστολικόν.

Ο σο φ ι σ α ς υ π ε ρ ρ η τ ο ρ α ς τ ε ς α λ ι ε ι ς και
ε κ π ε μ ψ α ς ω ς π ε ρ κ η ρ υ κ α ς π α σ η τ η γ η τ η α φ α
τ ω φ ι λ α ν θ ρ ω π ι α σ ε Χ ρ ι σ τ ε ο θ ε ο ς δι αυ
των κ ρ α τ α ι ω σ ο ν τ η ν Ε κ κ λ η σ ι ι α ν σ ε και το ι ς π ι

στοιςκα τα πεμψοντην ευ λο γι ι αν σα ο μο νος
ε λε η μων και φι λα α αν θρωπος

Δόξα. **Μαρτυρικόν.**

Απο στο λοι Μαρ τυ ρες και Προ φη η ται Ι
ε ραρχαι Ο σι οι και Δι και οι οι κα λως τον
α γω να τε λε ε σαν τες και την πι στιν τη τη η
σαν τες παρ ρη σι αν ε χοντες προς τον Σω τη η η η
ρα υ περ η μων αυ τον ως α γα θον ι κε
τευ σα α τε σω θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα α ας
η μων

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Δοσιθέου Κατουνακιώτου

Θει ας γε γο ο να μεν κοι νω νοι φυ υ σε ως
δι α σα Θε ο το κε Α ει πα αρ θε νε Θε ον γαρ
η μιν σε σαρ κω με νον τε ε το κας δι ο κα
τα χρε ος σε πα αν τες ευ σε βως με γα λυ υ υ
νο μεν

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν.
Κάθισμα τῆς ἑορτῆς.

Τὰ ἄνω ζητῶν. Ἦχος Δι-Ϡ

Τ α μ ρ α Σ ω τ η ρ γ υ ν α ι κ ε ς π ρ ο σ κ ο μ ι ι ζ
σ α ι ε ζ η τ ἔ ν σ π α δ η μ υ ρ ι σ α ι σ ε φ ι λ α ν θ ρ ω π ε
ε κ τ α τ α φ α δ ε Α γ γ ε λ ο ς π ρ ο ς α υ τ α ς ε β ο ο
α ε γ η γ ε ρ τ α ι ο ζ ω ο δ ο τ η ς κ α ι Κ υ ρ ι ο ς
π α τ η ς α ς τ ο ν Α δ η ν κ α ι τ ο ν θ α α α ν α τ ο ν

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄποδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΚΑΝΟΝΕΣ.

Οἱ Κανόνες· τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρημῶν εἰς ἦ,

καὶ τοῦ Ἀποστόλου εἰς δ'.

Κανὼν τῶν Μυροφόρων.

Ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης.

Ἦχος Πα

Τ ἦν Μω σε ε ως ω δην α να λα β8 σα
βο η σον ψυ χη βο ο η θος και σκε πα στης ε γε
νε το ο μοι εις σω τη ρι ι αν ου τος μ8 Θε ος

και δοξασω αυτον

Δοξα σοι ο Θεοσ ημων δοξα σοι

Εσταυρωω θησ σαρκι οα παθησ τη

φυσει τδ Πατροσ εε κεντηθησ την πλευραν πη

γασασ κοοσμαι μα και υδωρ συ ημων Θεοσ

και δοξαζομενσε

Δοξα σοι ο Θεοσ ημων δοξα σοι

Τον Σταυροον σ τιμω και την Ταφην δο

ξαζω αγαθε και αι υμνω και προσκυνω την Ε

γερσιν σ και ανακραζω συ ημων Θεοσ και

δοξαζομενσε

Δοξα σοι ο Θεοσ ημων δοξα σοι

Καν εγε ευσωχολησ ο γλυκασμοσ της

Εκκλησιασ ααλληπηγασασ ημιν την αφθα

σιιαν εκ της πλευρασ σ συ ημων Θεοσ και

δοξαζομενσε

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Ε λο γι ι σθης Σω τηρ με τα νεκρων νε

κρως ε γειρας α α πε γευ σω της φθο ρας δι α φθο

ραν γαρ ο ο λως ουκ ε ε γνωσ συ η μων Θε ο ος και

δο ξα ζο μεν σε

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Ε υ φραι νε ε σθω Σι ων α γαλ λι α σθω

και ο υ ρανος ε ε ξα νε ε στη Χρι στος νε κρως

ε γει ει ρας υ μνο λο γω εν τας συ η μων Θε ο ος και

δο ξα ζο μεν σε

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

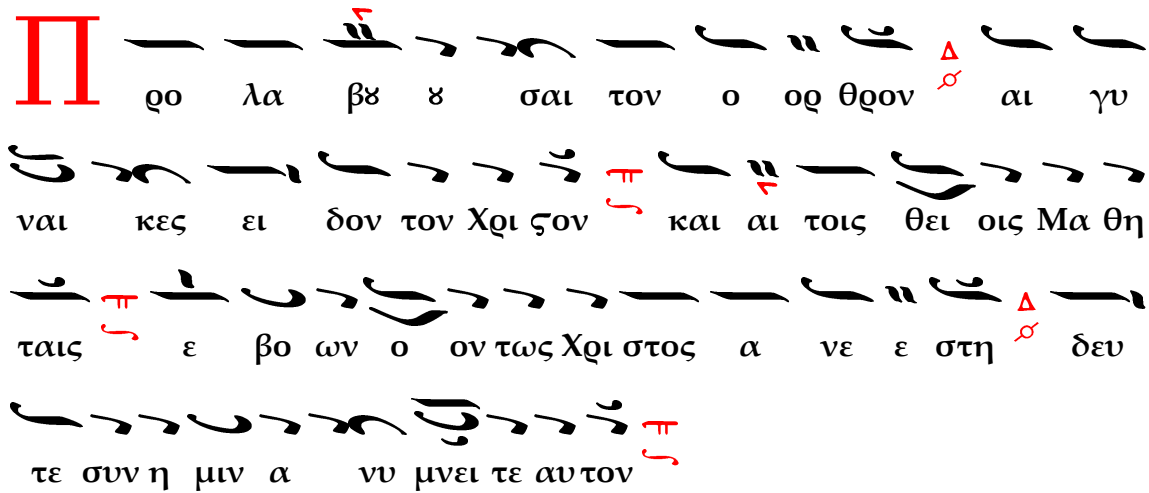
Ο θο νι ι οις ει λη η σας Ι ω

σηφ το σω μα σα Χρι στε ε εν μνη μει ω τω και νω

κα τε θε το ο σε την σω τη ρι ι αν νε κρως δε ως

Θε ο ος ε ξα νε στη σας

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

 Π ρο λα βε ς σαι τον ο ορ θρον αι γυ
 ναι κες ει δον τον Χρι ςον και αι τοις θει οις Μα θη
 ταις ε βο ων ο ον τω ς Χρι ςτος α νε ε στη δευ
 τε συν η μιν α νυ μνει τε αυ τον

Κανών του Ἀποστόλου οὔ ἡ ἀκροστιχίς·
 Τὸν Β[ρονη]ῆς Ἰάκωβον εὐφρονα παῖδα γεραίρω.
 Ποῖημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ σῶ δικτύῳ ἀλιεὺς ὡς ἔμπειρος, τοῦ τῶν πταισμάτων βυθοῦ, ἀναγαγὼν μάκαρ, τὴν ψυχὴν μου φώτισον, ταῖς φωτοβόλοις λάμπησι, καὶ ὑμνεῖν σου ἀξίως, ὦ θεοφάντορ Ἰάκωβε, μνήμην τὴν ἀγίαν εὐόδωσον.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ πρὸ αἰῶνων τῷ Πατρὶ συνάναρχος, ὑπερτελής τε Θεός, σωματωθεὶς ὥφθη, ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος, καὶ συνεργὸν τῆς χάριτος, ἀναδείκνυσι μάκαρ, καὶ ὑπηρέτην σε πάνσοφον, ῥώμῃ τῇ αὐτοῦ δυναμούμενον.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νενοηκῶς σου τὴν ψυχῆς εὐγένειαν, σὲ ὁ προγνώστης Θεός, καὶ τὸ στερόδον μύστα, καὶ ἀκαταμάχητον, τῆς διανοίας ἔνδοξε, τοῖς αὐτοῦ ὑπηρέταις, προκεκριμένως ἐνέταξεν, ἔθνεσιν αὐτὸν καταγγέλλοντα.

Δόξα.

Βουλῆς Μεγάλης τοῦ Πατρός, ὁ Ἄγγελος, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός, ἐπιφανεὶς κόσμῳ, σάρκα προσελάβετο· ὃς ἀρεταῖς κοσμούμενον, μαθητὴν σε δεικνύει, καὶ θεηγόρον Ἰάκωβε, λόγους τοὺς αὐτοῦ ῥητορεύοντα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείναςα, Θεοτόκε Μαρία· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Κανὼν τῶν Μυροφόρων.

Ῥδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Πα. ς

Σ τει εἰ ρω θε ντα μτον νεν κα αρ πο φο ρον ο Θε

ος α να α δει ξον με γε ωρ γε ε των κα λων

φυ τερ γε των α γα θων τηενσπλαγχνι α σ

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Τ α ας πα λα μας Ι η σ πρ ο ο ση λω σας εν Σταυ

ρω τα ε ε θνη πα ντα εκ της πλανης συλ λα βων

προς ε πι γνωσιν την σην συ νε κα λε σω Σωτηρ

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Ι ι ου δαι ων ο λα ος τω ω Πι λα τω εκ βο α

Α πο ο λυ σον μοι τον κα κερ γον λη στην α

ρον α ρον σταυρωσον τον α να μαρ τητον

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Σ τα αυ ρω θεν τος σ Χρι στε συ υ νε σκο τα σε το

φως η γη η ε σει σθη και εκ τα α φε νε κροι

ε ξα νε στησαν πολ λοι φοβω τσ κρα τς σσ

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Π α α ρε στω σα τω Σταυρω η η α μνας σσ Ι η

σσ κλαυ θμω ω ε βο α που πο ρε ευ η Υι ε

που α περ χη ο α μνος ο υ περ παντων σφα γεις

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Π ρο ο σκυ νω σσ τον Σταυρον α α νυ μνω και την τα

φην τι μω ω τα πα θη και τς η λς των χει ρων

και την λο γην Ι η σου και την Α να στα σιν

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Ε ε ξα νε στης Ι η σου ε ε σκυ λευ θη ο εχ

θρος Α δα αμ ερ ρυ σθη και η Ευ α συν αυ τω

των δεσ μων και της φθο ρας τη Α να στα σεις

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Α α να σταντος σου χρι στε συ υ νε τρι βησαν μο

χλοι και πυ υ λαι α δου και θα να τσ τα δε σμα

δι ε λυ θησαν ευ θυς φο βω τς κ ρα τς σς
Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι
Η ε ε ο δο χε Ι ω σηφ δε ευ ρο στη θι μεθ η
 μων α νε ε στη κ ρα ζων Ι η σς ο λυ τρω της
 ο ε γει ρασ τον Α δαμ τη ευσπλα γχνι α Αυ τς
Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι
Ε ευ φραι νε σθω συν η μιν Μα α θη των η δω δε
 κας συν Μυ υ ρο φο ροις γυ ναι ξι και Ι ω σηφ
 και τοις αλλ οις Μαθη ταις και Μαθη τρι αις Χρισ τς

Κανών του Ἀποστόλου
ᾠδὴ γ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ ἐκ τοῦ ὕψους σε πνοή, βιαία τοῦ Παρακλήτου, ἐκπυρώσασα σοφὸν θεηγόρον, ῥητορεύοντα σαφῶς τὰ μεγαλεῖα δείκνυσι, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου, οὗ καὶ αὐτόπτης γεγένησαι.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὲ ὡσπερ βέλος ἐκλεκτόν, ὁ Λόγος ἠκονημένον, ἐν καρδίαις τῶν ἐχθρῶν ἐμπηγνύει, διαρρήσσονται ψυχάς, τῶν ἐναντίων πάνσοφε, καὶ προνομεύοντά σε, τούτων τὰ σκῦλα Ἰάκωβε.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰερωμένος σου σοφέ, ὁ τόκος καὶ φωτοφόρος, τοῦ Θεοῦ τῆ συγγενεία παμμάκαρ, φαιδρυνόμενος τρανώς, ἐν συναφείᾳ δείκνυται· ἐξ ἀπαλῶν γὰρ ὠφθης, τῷ Λόγῳ συνδιαιτώμενος.

Δόξα.

Ἀκηλιδώτου σου ψυχῆς, τὸ ἰλαρόν τῷ Δεσπότη, ὄραθὲν καὶ πρὸ

τῆς κλήσεως μάκαρ, ἀξιόληπτος αὐτῶ, ἐφάνης ὦ Ἰάκωβε, καὶ τῆς οἰκονομίας, μύστης τῆς τούτου γεγένησαι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τῶν Χερουβείμ καὶ Σεραφεείμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῆ γαστρὶ ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις ἀεὶ μακαρίζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

ᾠχος πλ. α. Γα ρ

Ο στε ρε ω σας κα ταρ χας ^{Δ ρ} τους ου ρα νους εν
συ νε σει ^{ρ ρ} και την γην ε πι υ δα των ε δρα α σας ^{Δ ρ}
εν τη πε τρα με Χρι στε της Εκ κλη σι ας στη ρι
ξον ^{ρ ρ} ο τιουκ ε στι πλη ην σου ^{υ ρ} α γι ος μο νε φι λαν
θρω πε ε ε ε ^{ρ ρ}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα. Τοῦ Ἀποστόλου.

ᾠχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χριστῶ μαθητευθεὶς, καὶ πιὼν τὸ ἐκείνου, ποτήριον, σοφέ, ὥσπερ ἔφη σοι μάκαρ, μαχαίρα Ἰάκωβε, ἀπεκτάνθης Ἀπόστολε· ὅθεν ἅπασα, ἡ Ἐκκλησία χορεύει, ἐορτάζουσα, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐν ᾗ εὐφημοῦμέν σε.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος πλ. β. Πα ρ

Γ υ ναι κες προς το μνη μα πα ρε γε νον το ορ θρι
αι ^{Δ ρ} και α γ γε λι κην ο πτα σι αν θε α σα α με ναι

ε τρεμον ^π ο τα φος ε ξη στραπτε ζω ην ^Δ το θα αυ
 μα κα τε πληττεν αυτας ^π δι α του το α πελθου
 σαιτοιςμα θη ταις ^Δ ε κη ρυττοντην ε γερσιν ^π τον Α δην
 ε σκυ λευ σε Χρι στος ^Δ ως μο νος κρα ται ος και δυ να
 τος ^Δ και φθα ρεν τας συ νη γει ρε παν τας ^Δ τοντης κα τα
 κρι σε ως φο βον λυ σαςδυ να α μει Σταυρου ^π

Ὁ Εἰρμός τῆς 5' ᾠδῆς.

Ἦχος ^π Δ Νη ρ

Α βυσσος αμαρ τι ων ^σ και πται σματωνκα ται γι ις
 με ταραττει ^ν και προς βυ θον βι αι ας συ νω θει α πο
 γνω σε ως ^ε α λλα συ την κρα ται αν χει ρα μοι ε
 κτει νον ως τω Πε τρω ^Δ ω ω κυ βερ νη τα και δι
 α σω σο ο ο ον ^ν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φωνῆς θεϊκῆς, ἀκούσας προσκαλοῦσης σε, ἀγάπην πατρός, παρείδες καὶ προσέδραμες, τῷ Χριστῷ Ἰάκωβε, μετὰ καὶ τοῦ συγγόνου σου ἔνδοξε· μεθ' οὗ καὶ * ἠξιώθης ἰδεῖν, Κυρίου τὴν

θείαν Μεταμόρφωσιν.

Ὁ Οἶκος.

Ὡς ἀλιεὺς λογικῶν ἰχθύων, τῷ δικτύῳ τρισμάκαρ τῶν σεπτῶν εὐχῶν, βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, τὴν πάλαι ὑφ' ἡδονῶν θηρευθεῖσαν τῶν τοῦ βίου· ἵνα ἀκλινῶς διελθὼν τὸν ὑπόλοιπον χρόνον μου, ὑμνήσω τὸ ὄνομά σου, καὶ δοξάσω τὸν βίον τὸν ἄμεμπτον, ὃν ἐκτελέσας ἐπὶ τῆς γῆς, ἡξιώθης ἐπ' ὄρους * θεάσασθαι, Κυρίου τὴν θείαν Μεταμόρφωσιν.

Συναξάριον.

Τῇ Λ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου Ἰακώβου, ἀδελφοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. (†44)

Στίχ. Ὡς ἀμνὸς Ἰάκωβος ἀχθεὶς ἐσφάγη,

Τῆς εὐσεβείας μηρυκίζων τοὺς λόγους.

Κτεῖνε, μάχαιρα φόνου, Ἰάκωβον ἐνὶ τριακοστῇ.

Οὗτος υἱὸς μὲν ἦν Ζεβεδαίου, ἀδελφὸς δὲ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Μετὰ δὲ τὴν Ἀνδρέου καὶ Πέτρου κλήσιν, ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος εἰς μαθητείαν σὺν τῷ ἀδελφῷ προσεκλήθη· οἱ καὶ εὐθέως τὸν τε πατέρα καὶ τὸ πλοῖον καὶ ἀπλῶς πάντα ἀφέντες, ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ τοσοῦτον αὐτοὺς ἠγάπησεν, ὡς τῷ μὲν τὴν ἐπὶ τὸ στῆθος ἀνάκλισιν χαρίσασθαι, τῷ δὲ πιεῖν τὸ ποτήριον, ὃ αὐτὸς ἔπιε. Καὶ αὐτοὶ τοσοῦτον τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ ζῆλον ἐπεδείξαντο, ὥς τε πῦρ ἀπ' οὐρανοῦ θελήσαι κατενεγκεῖν, καὶ ἀναλῶσαι τοὺς μὴ πιστεύσαντας· καὶ τάχα ἂν τοῦτο ἔδρασαν, εἰμὴ ἡ αὐτοῦ ἀγαθότης τούτους διεκώλυσε. Διὰ ταῦτα οὖν, αὐτούς τε καὶ τὸν Κορυφαῖον Πέτρον, ἀείποτε ἐν ταῖς προσευχαῖς καὶ ταῖς ἄλλαις οἰκονομίαις παρελάμβανε, τὰ ὑψηλότερα καὶ μυστικώτερα τῶν δογμάτων μυσταγωγῶν. Τοῦτον τὸν μακάριον Ἰάκωβον, μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μὴ φέρων ὁ Ἡρώδης παρῶρησιαζόμενον καὶ τὸ σωτήριον κήρυγμα καταγγέλλοντα, τὰς χεῖρας ἐπιβαλὼν, ἀνείλε μάχαιρα, δεῦτερον μετὰ Στέφανον μάρτυρα τῷ Δεσπότη παραπέμφας Χριστῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μαξίμου, ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ Δεκίου ἀθλήσαντος. (†249-251)

Στίχ. Μάξιμος εὐρών τὴν ξὶ συλλαβὴν μέσην,

Τὸ γαστρὸς ἡμῖν μηνύει μέσον ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Δονάτου, ἐπισκόπου Εὐροίας. (†387)

Στίχ. Τίς μὴ Δονᾶτον δοξάσει ἐν τοῖς λόγοις,

Ὅν περ τὰ ἔργα πανταχοῦ ἐδόξασαν;

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, ἐπίσκοπος γενόμενος ἐν πόλει, λεγομένην Εὐροία κατὰ τὴν παλαιὰν Ἠπειρον. Ἐν δὲ τῇ αὐτῇ πόλει χωρίον ἦν, ὄνομα αὐτῷ Σωρεία (τὸ νῦν λεγόμενον Σοῦλι κατὰ τινάς), ἐν ᾧ ἦν πηγὴ ὕδατος, καὶ ὅσοι ἂν ἐξ αὐτῆς ἔπινον, πικρῷ θανάτῳ παρεδίδοντο. Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ ἁγιώτατος Ἐπίσκοπος Δονᾶτος, ἀφίκετο πρὸς τὴν πηγὴν, μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ κληρικῶν. Καὶ ἅμα τῷ καταλαβεῖν αὐτόν, βροντὴ γέγονε· καὶ εὐθέως ἐξεληθὼν ζῶον θανατηφόρον, ὅπερ ἐνεφώλευε τῇ πηγῇ, συνήνητησε τῷ μακαρίῳ καὶ ἐπειρᾶτο τῇ οὐρᾷ αὐτοῦ συμπεριλαβεῖν τοὺς

πόδας τοῦ ὄνου, ᾧ ἐπωχεῖτο ὁ μακάριος. Ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν τὸ θηρίον, ἔλαβε τὸ σχοινίον, ᾧ ἔτυπτε τὸ ὑποζύγιον, καὶ τύψας κατὰ νῶτον τὸ θηρίον, καιρίαν μάστιγα δι' αὐτοῦ τούτῳ ἐπήνεγκεν· ὃ καὶ παρευθὺς πεσὼν ἀπέψυξε. Τότε συλλέξαντες ξύλα οἱ αὐτόπται τοῦ θαύματος, κατέκαυσαν τὸ θηρίον· οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τοῦ ὕδατος ἄψασθαι. Ὁ δὲ Ἅγιος, εὐχὴν ποιήσας καὶ τὴν πηγὴν εὐλογήσας καὶ πρῶτος πιῶν, ἐπέτρεψε καὶ τοῖς πᾶσιν ἀδεῶς πίνειν· ἐξ οὗ πιόντες καὶ εὐφρανθέντες, ἀβλαβεῖς εἰς τὸ ἐξῆς εἰς τὰ ἴδια ἐπορεύοντο.

Ταῦτα μαθὼν ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος, μετεκαλέσατο πάντας τοὺς ἐκεῖσε Ἐπισκόπους, καί, Ποῖός ἐστι Δονᾶτος, ἐπυνθάνετο, ὃ τὸν δράκοντα διὰ φραγγελλίου ἀποκτείνας καὶ ὕδωρ δι' εὐχῆς ἐξαγαγὼν ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐξ οὐρανοῦ βροχὴν καταβιβάσας; Οἱ δὲ ὑπέδειξαν αὐτὸν λέγοντες· Οὗτός ἐστι, βασιλεῦ. Καὶ ὁ βασιλεὺς κατασπασάμενος αὐτόν, ἀπήγαγε πρὸς τὴν βασιλίσσαν· καὶ πεσόντες ἀμφοτέροι, ἐπελάβοντο τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ἐκλιπαροῦντες αὐτόν καὶ λέγοντες· Δοῦλε τοῦ Θεοῦ, παρακλήθητι καὶ ποιήσον μεθ' ἡμῶν ἔλεος· μονογενὲς γὰρ θυγάτριον ἔχοντες, ὑπὸ δεινοῦ ἐνοχλούμενον Δαίμονος, μέγਾਲως τὴν ψυχὴν συντριβόμεθα· εἰ οὖν θεραπεύσης αὐτήν, λάβε τὸ ἥμισυ τῆς οὐσίας αὐτῆς. Καὶ ὁ Ἅγιος· Ἐλθέτω ἡ παῖς. Οἱ δὲ τὸν Ἅγιον ἀπήγαγον πρὸς αὐτήν. Καὶ ἐπιτιμηθέντος τοῦ Δαίμονος καὶ ἐξωσθέντος εὐθὺς παρὰ τοῦ Ἁγίου ἰάθη ἡ παῖς. Τοῦ δὲ βασιλέως διδόντος τὸ ὑποσχεθέν, οὐ κατεδέξατο τοῦτο λαβεῖν ὁ μακάριος. Διὰ δὲ τὴν ἀγαθὴν αὐτῶν πρόθεσιν, ἤτήσατο τόπον τινὰ δοθῆναι, πλησίον τῆς χώρας αὐτοῦ κείμενον, ἐπιτήδειον ὄντα εἰς ναόν, Ὀμφάλιον οὕτω καλούμενον, ὃν ἐδωρήσατο εὐθὺς ὁ βασιλεὺς δι' ἐγγράφου προστάγματος.

Οὗτος οὖν ὁ μακάριος καὶ νεκρὸν ἀνέστησε, ταφῆναι κωλυόμενον, ἕως οὗ τὸ ὀφειλόμενον τῷ δανειστῇ ἀποδῶ· μετὰ δὲ τὸ διαλεχθῆναι πρὸς τὸν δανειστὴν περὶ τοῦ ζητήματος, καὶ διαρρήχθῆναι τὸ χειρόγραφον, κοιμηθῆναι τοῦτον πάλιν προσέταξεν, ἄχρις ἂν ἡ κοινὴ ἀνάστασις πάντων γένηται. Ἐπεὶ δὲ τότε καὶ αὐχμῶ ἡ γῆ ἐπιέζετο, δι' ἐντεύξεως τοῦ βασιλέως, ὁ Ἅγιος ἐξελθὼν τῆς πόλεως ἠΰξατο· καὶ τοσοῦτος κατῆλθεν οὐρανόθεν ἐν τῇ πόλει καὶ τοῖς περιχώροις αὐτῆς ὑετός, ὡς μεθυσθῆναι τὴν γῆν, καὶ μηδὲν κατακλυσμοῦ διαφέρειν. Ἐφρόντιζε δὲ ὁ βασιλεὺς, ὅτι μονοχίτων ἦν ὁ Ἅγιος, καὶ ὁ ὑετὸς σφοδρὸς πάνυ. Ἀλλὰ μετὰ μικρὸν ἐλθόντος αὐτοῦ εἰς τὰ βασίλεια, καὶ μηδὲν βραχέντος, μηδὲ μικρὰν νοτίδα ἔχοντος, θάμβος ἐπὶ τούτῳ κατεῖχε πάντας. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἐτέρπετο τοῖς λόγοις αὐτοῦ· καὶ δούς αὐτῷ χρυσίον ἰκανόν, λόγῳ οἰκοδομῆς ναοῦ, καὶ ἕτερα ἅπαντα ἐπιτήδεια πρὸς τὸν τούτου καλλωπισμὸν, ἀπέστειλεν εἰς τὰ ἴδια. Ἀπελθὼν δὲ καὶ τὸν ναὸν οἰκοδομήσας καὶ τὸν ἴδιον εὐτρεπίσας τάφον καὶ εἰς μακρὸν γῆρας ἐλάσας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος τοῦ ποιητοῦ. (θ' αἰ.)

Στίχ. Τέρψας ὁ Κλήμης γηγενεὶς ὦδαῖς κάτω,
Ἀπῆλθε τέρψων, ὥσπερ οἶμαι, καὶ νόας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βασιλέως, ἐπισκόπου Ἀμασειᾶς. (†322)

Στίχ. Χρὴ μηδὲ νεκρὸν λανθάνειν Βασιλέα,
Βασιλέως θνήξαντα τοῦ ζῶντος χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Σοφίας τῆς ἐν Φίρμῳ

(Firmum, Fermo) τῆς Ἰταλίας. (~†250)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Μαρριανοῦ, Ἰακώβου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς, ἀθλησάντων ἐν Λαμβαέση (Lambaesis) τῆς Νουμιδίας ἐν βορείῳ Ἀφρικῇ. (†259)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Εὐτροπίου, ἀΐ επισκόπου Σαντόρου (Mediolanum Santonum, Saintes) ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ἐστέλλης (Estelle) τῆς σὺν αὐτῷ ἀθλησάσης. (γ' αἰ.)

Στίχ. Ἐξέδαρται Εὐτρόπιος ὡς κριὸς τις,
Καὶ πλάνην ἐκεράτισε ἀντιδίκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων καὶ ὁμολογητῶν Κουϊντιανοῦ (Quintian) καὶ Ἀττικοῦ, τῶν ἐν Ἰώμῃ ἐπὶ Δεκίου ἀθλησάντων. (~†250)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Λαυρεντίου ἱερέως, καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ διδασκομένων παιδῶν ἐν Νοβάρᾳ (Novara) τοῦ Πεδεμοντίου ἀθλησάντων. (†397)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Πομπονίου (Pomponius), επισκόπου Νεαπόλεως ἐν Ἰταλίᾳ, ἀντιμαχήσαντος τὸν ἀρειανισμόν. (†536)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Δεσιδεράτου (Desideratus), ἐρημίτου ἐν Γουρδώνῃ (Gourdon) τῆς Βουργουνδίας. (~†569)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Συνόλου (Cynwl), ἐρημίτου ἐν Βανγόρῃ (Bangor) τῆς Οὐαλίας. (ς' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἐρκονβάλδου (Erconwald), επισκόπου Λονδίνου. (†693)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Σουϊθβέρτου (Swithbert) τοῦ νέου, επισκόπου Βέρδεν (Werden) ἐν Βεστφάλια τῆς Γερμανίας. (†807)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀμάτορος ἱερέως, Πέτρου μοναχοῦ καὶ Λουδοβίκου, ἐν Κορδοῦῃ (Cordoba) τῆς Ἰσπανίας τελειωθέντων ὑπὸ τῶν μωαμεθανῶν. (†855)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἰσιδώρου, Ἡλιοῦ καὶ Παύλου, τῶν ἐν Κορδοῦῃ (Cordoba) τῆς Ἰσπανίας τελειωθέντων ὑπὸ τῶν Μαυριτανῶν. (†856)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Φοραννάνου (Forannan), ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Βαουλσόρτου (Waulsort) ἐν Βελγίῳ. (†982)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σίμωνος, μητροπολίτου Μόσχας. (†1511)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Μάρθας, μεγαλοσχήμου ἡγουμένης, μαθητρίας τοῦ ὁσίου Παϊσίου

υ μνει τε ^Γλα ος υ περ υ ψου τε εις παν τας τους αι
 ω ω να α α ^Γας

* * *

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἦχος ^Π Γα ρ

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον ^Γ και ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά

μου ^Δ9 ε πι τω Θε ω τω Σω τη ρι ι μ ^Γ8

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
 ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ ^Γ την αδι
 αφθορωσ Θεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεο
 τον σε μεγαλυνομεν ^Γ8

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ^Γ ἰδοὺ γὰρ

ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με ^Δ9 πασαι ^Γ αι γε νε ε αι ^Γ8

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
 ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ ^Γ την αδι
 αφθορωσ Θεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεο
 τον σε μεγαλυνομεν ^Γ8

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς ^Γκαὶ ἅγιον τὸ ὄνομα ^Δαὐτοῦ, ^Γκαὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν καὶ γενεάν ^Δτοῖς φο

^Γβοῦς ^Δμε ^Γνοῖς ^Δαὐ ^Γτον ^Δ

Τὴν τιμιωτέραν τῶν χειρῶν καὶ ἐδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ ^Γτὴν ἀδι

αφθόρως Θεὸν ἄλογον τεκούσαν τὴν ὄντως Θεο

τόκον σε μεγαλυνομέν ^Γ

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ^Γδιεσχόρπισεν ^Δὑπερηφάνους ^Δδι

α νοι ^Γα καρ ^Δδι ^Γας ^Δαὐ ^Γτων ^Δ

Τὴν τιμιωτέραν τῶν χειρῶν καὶ ἐδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ ^Γτὴν ἀδι

αφθόρως Θεὸν ἄλογον τεκούσαν τὴν ὄντως Θεο

τόκον σε μεγαλυνομέν ^Γ

5 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς ^Γ

πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν ^Δκαὶ πλῆθυντας ἐξαστείει

^Γλε ^Δκε ^Γνυς ^Δ

Tην τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδο
 ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδι
 αφθορωσ Θεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεο
 τον κονσε μεγαλυνομεν

6 Αντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
 ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ και τω σπερ
 ματι αυ τσ εως αι αι ω ω νος

Tην τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδο
 ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδι
 αφθορωσ Θεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεο
 τον κονσε μεγαλυνομεν

Ὁ Εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς.

Ἦχος πλ' Β Γα ρ

Eξεστη επι τσ ς τω ο ς ρα νος και της
 γης κατεπλαγη τα περατα οτι Θεος ωφθητοις αν
 θρωποισσωματικως και η γασηρ σσ γε γονεν
 ευρυχωρο τε ερατων ς ρα νων διοσε Θε

ο το κε Αγ γε λων και αν θρω ω πων τα ξι αρ
χι αι με γα λυ νσ σι

και το Ἄξιον ἐστίν:

A ξι ον ε σιν ως α λη θως μα κα ρι
ζειν σε την Θε ο το ο κον την α ει μα κα ρι ζον
και πα να μω μη τον και μη η τε ρα τσ Θε υ
ημων την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τω σ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ρω σ Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τω σ Θε ο
το κον σε με γα λυ νο με ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις
ἽΟτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τοῦ Ἀποστόλου.

Τῶν Μαθητῶν ὁρῶντων σε. Ἦχος Δι-θ

Tω σα ρ κω θε ντι Λο γω δι ε ευ σ πλα γ χνι ι
αν μα θη τευ θεις Ι α κω βε τη η σ χο ρει ει
ας ω φ θη σ Κο ρυ φαι ων συ υ να ρι ιθ μι ος μεθ ων

Χρι στω ω δυ σω ω πη σον υ περ η μων τω ων τι
μω ω ντων την πα να γι α αν σμηνη η μηην

Καὶ τῶν Μυροφόρων.
Αὐτόμελον.

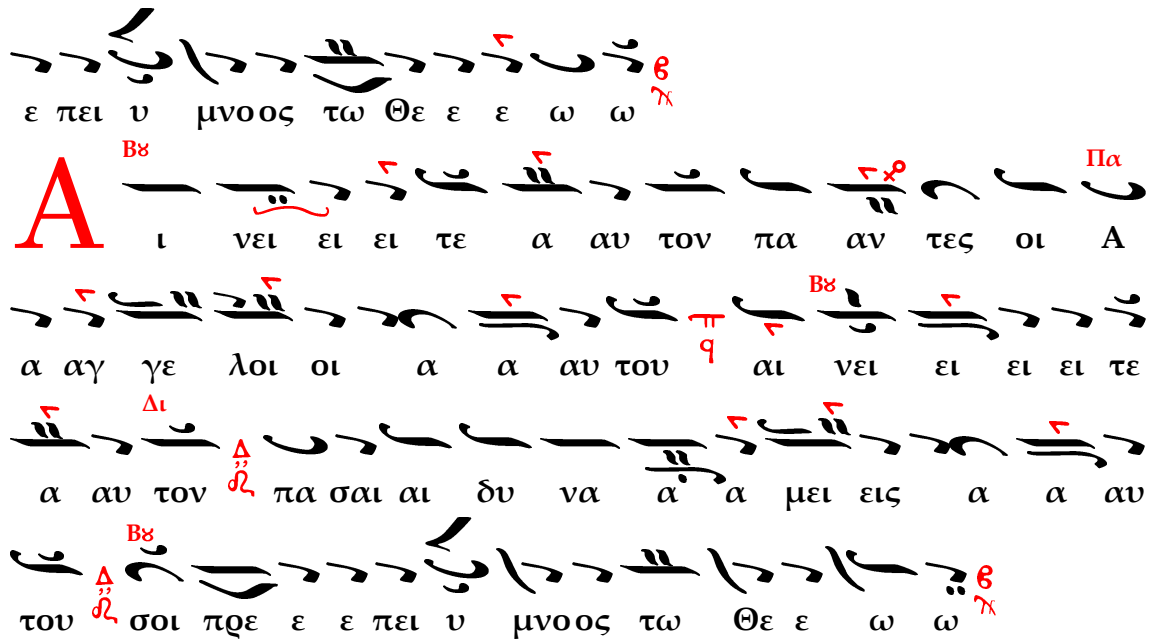
Ἦχος Βου

Γ υ ναι κες α κς τι ι σθη τε φω νην α γα
αλ λι α α σε ως τυ ραν νον α δη ην πα τη η η
σας φθο ρας ε ξη γει ει ρα κο ο σμον δρα με τε
φι λοις ει ει πα τε τοις ε ε μοις ε ευ α γγε ε
λι α βλο μαι γαρ το πλα α σμα μ χα ραν ε
κει θεν αυ γα α σαι εξ ης προ ηλ θε εν η
λυ υ πη

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πα φ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι πρε ε

Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. α΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τῷ καλάμῳ τῆς χάριτος, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος, τοὺς βροτοὺς ἀνείλκυσας ἀξιάγαστε, τοῦ Διδασκάλου τοῖς νεύμασιν, ὑπέικων Ἰάκωβε, τοῦ φωτίσαντος τὴν σὴν, κατὰ πάντα διάνοιαν, καὶ Ἀπόστολον, καὶ σεπτὸν θεηγόρον σε παμμάκαρ, ἀναδείξαντος τῆς τούτου, ἀκαταλήπτου Θεότητος.

Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τῷ καλάμῳ τῆς χάριτος, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος, τοὺς βροτοὺς ἀνείλκυσας ἀξιάγαστε, τοῦ Διδασκάλου τοῖς νεύμασιν, ὑπέικων Ἰάκωβε, τοῦ φωτίσαντος τὴν σὴν, κατὰ πάντα διάνοιαν, καὶ Ἀπόστολον, καὶ σεπτὸν θεηγόρον σε παμμάκαρ, ἀναδείξαντος τῆς τούτου, ἀκαταλήπτου Θεότητος.

Στίχ. γ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

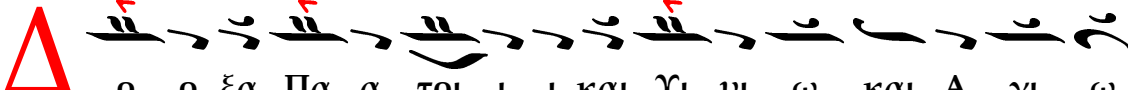

Ἦ τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις, ἐπὶ σὲ καταβέβηκε, τοῦ πυρὸς ἐν εἶδει καὶ σὲ μακάριε, θεῖον δοχεῖον εἰργάσατο, συντόνως ἐλαύνοντα, ἀθειῆς τὴν ἀχλύν, καὶ τὸν κόσμον φωτίζοντα, τῇ λαμπρότητι, τῶν πανσόφων σου λόγων, μυστολέκτα, Ἀποστόλων ἢ ἀκρότης, Χριστοῦ αὐτόπτα Ἰάκωβε.

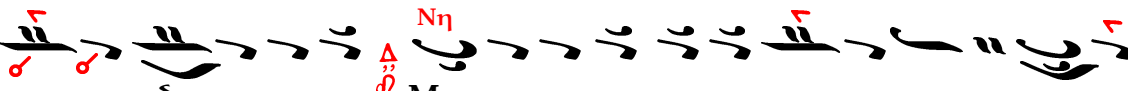
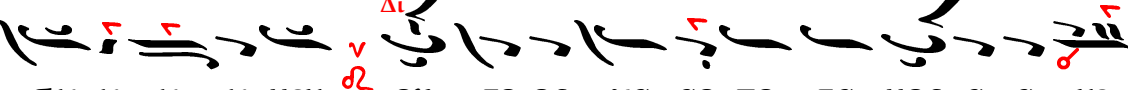
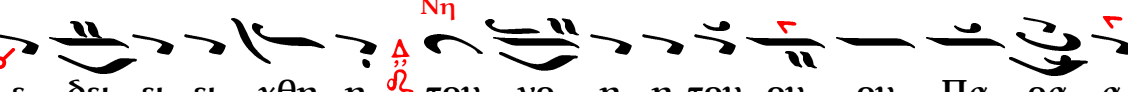
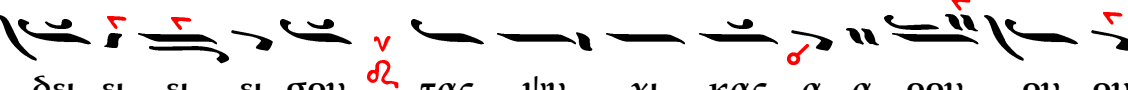
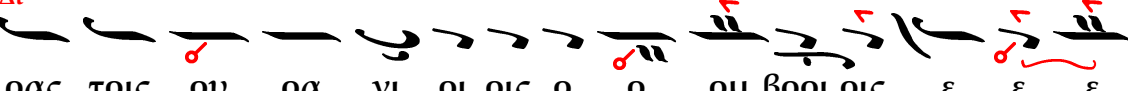
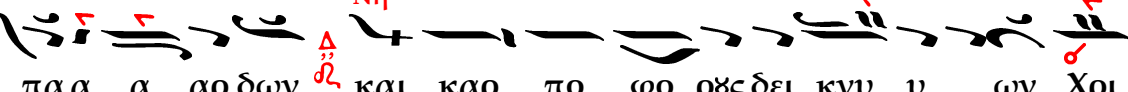

Στίχ. δ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἄστραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει καθεύδοντας, ἀγνωσίας ἔνδοξε ᾧ Ἰάκωβε, καταφωτίσας ἀνέδειξας, υἱοὺς διὰ πίστεως, τοῦ Δεσπότη καὶ Θεοῦ, οὗ τὸ πάθος ἐζήλωσας, καὶ τὸν θάνατον, καὶ τῆς δόξης ἐγένου κληρονόμος ὡς σοφός, ὡς θεηγόρος, ὡς μαθητῆς ἀληθέστατος.

Δόξα. Τοῦ Ἀποστόλου.

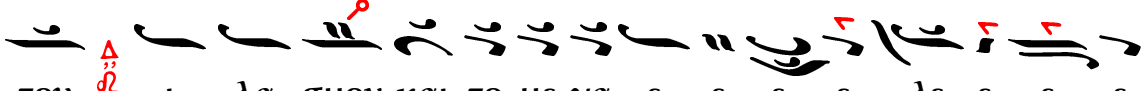
Ἦχος πλ. Νη ς

 ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

 Πνε ε ε ευ μα α α α τι

 Νη
 ευ τετης ου ρα νι ου μυ στα γω γι α ας το ον

 Δι Νη
 κη η η ρυ υ υ κα και υ πο φη τη ην του Ευ

 Δι
 α α α αγ γε ε λι ι ι ου ψαλ μοι οισ και υ

 Νη
 μνω ω δι ι ι αις Μαρκ ον παν τες ευ φη η μη η η η

 Δι
 σω ω ω μεν ου το ος γα αρ πο τα μοσ α α νε

 Νη
 ε δει ει ει χθη η του νο η η του ου ου Πα ρα α

 Δι
 δει ει ει ει σου τας ψυ χι κασ α α ρου ου ου

 Δι
 ρασ τοις ου ρα νι οι οισ ο ο ομ βροι οισ ε ε ε

 Νη
 πα α αρ δων και καρ πο φο ρς δει κνυ υ ων Χρι

 Δι
 ι στω ω ω τω ω Θε ε ε ω τω πα ρε

 χο ον τι ι πα α α σι ταις πρε σβει ει ει αις α αυ

 του ι λα σμον και το με γα ε ε ε ε λε ε ε ε

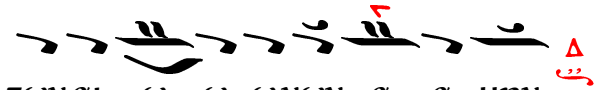

 ος

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

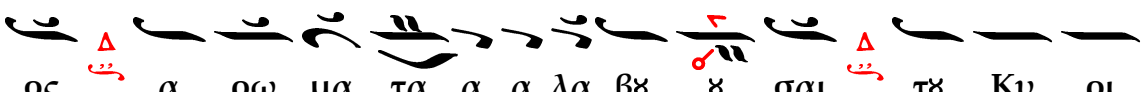
Ἦχος Δι-θ.

Kαι νυ υ υ υνκαι α α ει και εις τους αι ω νας

 τωναι ω ω ωνων α α μην

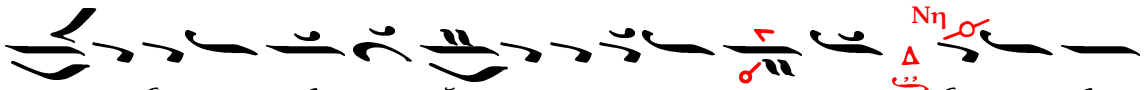
Aι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ορ θοβα α θε ε ε

 ος α ρω μα τα α α λα β ς σαι τ ς Κυ ρι

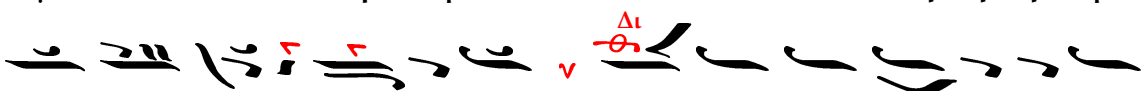
 ς τον τα α α α φον κα τε ε ε λα α α α βον

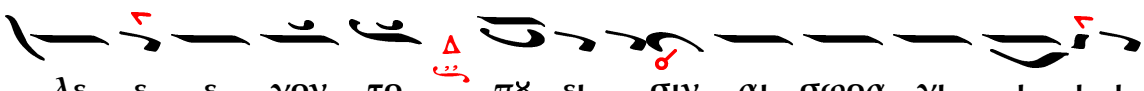
 α περδε εκ ηλ πι ζο ο ον ευ ρ ς σαι δι ε λο

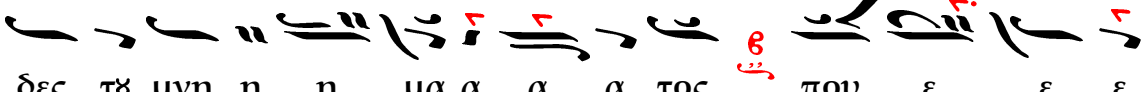
 γι ζοντο ευ λα β ς με ε ναι τ ς λι ι θ ς τη η ην με

 τα α θε ε ε ε σιν και προς αλ λη λας δι ε

 λε ε ε γον το π ς ει σιν αι σφρα γι ι ι ι

 δε ς τ ς μνη η η μα α α α τος που ε ε ε

 στιν η τ ς Πι λα τ ς κ ς ς στωω δι ι ι α και

α κρι βη η ης α σφα α λειει ει ει α γε γο νε
 δε μη νυ της των α γνο ς σω ω ων γυ ναι αι κων ε
 ξα στρα πτω ω ων Α γγε ε λος και φα σκω ων προ ος α αυ
 τα ασ τι με τα θρη νων ζη τει τε το ον ζω ω ων
 τα και ζω ο ποι η σαν τα το γε νο ος των βρο ο
 των ε ξη γερ θη Χρι στος ο Θε ε ε ος η η μων
 εκ νε κρω ων ω ως παν το δυ υ υ να α α α μος
 πα ρε χων πα σιν η η μιν α φθα ρσι αν και
 ζω ην φω τι σμον και το με ε γα α ε ε ε
 λε ε ε ε ος

ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ
 ψι σοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ
 δο κι ι α
 Υ μνθ μεν σε ευ λο γθ μεν σε προ σκυ νθ μεν σε

δο ξο λο γη μεν σε ευ χα ρι στη μεν σοι δι α την με
γα α λην σε δο ο ξαν

Κυ ρι ε βα σι λευ ε πη ρα νι ε Θε ε ε Πα
τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σε Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τε Θε ου ο Υι
ος τε Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τε κο
ο ο σμη ε λε η σον η μας ο αι αι ρων
τας α μαρ τι ας τε κο ο σμη

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σε Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σε εις τον αι ω ω να

και εις τον αιωνα ταιωνος

Καταξιωσον Κυριε εν τη ημερα τα

αυτη αναμαρτητρυλα χθηη ναι η μας

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των Πα

τερων ημων και αι νε τον και δε δοξα σμε ε νον

το ο νο μα α σ ε ις τ ς αι ω ω ν ας α μ η ν

Γενοιτο Κυριε το ελεος σ ε φ η μας κα

θα περηλ πι σα μεν ε πι σε

Ευλογητος ει ει Κυριε διδαξον με τα

δικαιωματα α σ

Κυριε καταφυγη ε γε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυριε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυχη ην μ ο τι η μαρ το ον

σοι

Κυριε προς σε κατεφυγον διδαξον με τα

ποιειν το θελημα α σ ο τι συ ει ο Θε ο ος

μδ

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί

ἰσοῦ οὐ ψοῦο μεθὰ φῶς

Παράτεινον τὸ ἐλεοὸς σοῖς γινώσκῃ

σι ἰσεῖ Ἀγίος ὁ Θεὸς Ἀγίος ἰσχυρὸς

Ἀγίος ἀθάνατος ἐλεῆσον ἡμᾶς

Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰ

ῶνων ἀμήν

Αγίος ἀθάνατος ἐλεῆσον ἡμᾶς

Αααα γιόος ὁ Θεός Ἀααα

αγίος ἰσχυρὸς Ἀγίος ὁ ὁσ ἀθαα

αα νααα ατος ἐλεεῆσον ὁ ὁ ὁν

ἡηηη μαααας

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ
Τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος Γα ϝ

Αποστολε Αγιε Ιακωβε πρεσβευε
τωε λεημονι Θεω ινα πταισμων α
φεεσιν παρασχηταις ψυχαις ημωων

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος Πα ϝ

Χριστος ανεεστη η εκνεεκρων θα
νατωθανα τον πατη ηησααας και
τοιις εντοις μνημασι ζωην χαρισααμε
νος εκ γ.

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ς

Κυριε Ελεεησον
Κυριε Ελεεησον
Κυριε Ελεεησον
Κυριε Ελεεησον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλδ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλδ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. ᾠδὴ β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

ᾠδὴ Δι-θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε' 2)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σω

σον η μα ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλέησαι ἡμᾶς. (ξς' 2)

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
ς ας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξς' 3)

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
ς ας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξς' 4)

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
ς ας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξς' 8)

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
ς ας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Δόξα Πατρί και Υἱῷ και Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει και εις τῆς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ἦχος Δι-Θ

Δόξα Πατρί και Υἱῷ και Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει και εις τῆς αι ω νας των αι ω

νων α μην

ΟΜο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῆ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι

και τω Ἀ γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας ^Δ

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πά Πα ρ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐ-
τοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. ^{u q}

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων ^{u q} θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα ²²σι ζω ην χα ρι σα α με νος ^Δ

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ
προσώπου πυρός. ^{u q}

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων ^{u q} θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα ²²σι ζω ην χα ρι σα α με νος ^Δ

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ
Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. ^{u q}

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων ^{u q} θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα ²²σι ζω ην χα ρι σα α με νος ^Δ

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ
εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. ^{u q}

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο
 ο ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
 ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

ᾠχος Δι-θ

Ε ν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε τον Θε
 ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα
 ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε
 κρω ω ω ω ν

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Οὐ φάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθὺς τὸ
 Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος Δι-θ

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου
 κα θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν
 δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν

μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η
με ρος α νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χωντω κο σμω το
με γα ε ε ε λε ος

Ἔτερον. Ὁ αὐτός.

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρωσας
τη α στρα πη της Θε ο τητος ο τε δε και τους
τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
δο ο ο ξα σοι

Ἔτερον. Ὁ αὐτός.

Τ αις μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη
μα ε πι στας ο Α γ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α
τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α
Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος αλ λα

κρᾶυ γὰ σα τε ἀ νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων
τω κο σμωτο με γα ε ε ε λε ος

Τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος Γα ρ

Α πο στο λε Α γι ε Ι α κω βε πρε σβευε
τω ε λε η μο νι Θε ω ι να πται σμα των α
φε ε σιν πα ρα σχηταις ψυ χαι αις η η μων

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῶν Μυροφόρων.

Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι θ

Τ ο χαι ρε ταις Μυ ρο φο ροις φθε γξα α με νος τον
θη ρον της προ μη το ρος Ευ ας κα τε πεν σας τη Α
να στα σει σϛ Χρι στε ο Θε ος τοις Α πο στο λοις δε τοις
σοις κη ρυτ τειν ε πε ε τα ξας ο Σω τηρ ε ξα
νε στη τϛ μνη η η μα το ο ο ος

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι
 ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος
 ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α α μην

A γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α ια α α ιε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο
ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να

α α μῖς

A α α α α α α α ρα α α α

α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι A α γι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο ο Θε ε

ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α α α ρα α α α

α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι A α γι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι σχυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χυ υ υ υ Ι ι σχυ υ υ ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ος Α θα α α α

 α α α α α α α α α α α Α θα

 α α α α α να α α το ος

Ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε η Ε λε

 ε η η η σο ο ο ο ο ο ο ον η η η

 η η μα α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον και ἀλληλουΐα τοῦ ἀποστόλου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. δ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. (ιη΄ 5)

Στίχ. α΄. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. (ιη΄ 2)

Στίχ. β΄. Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν. (ιη΄ 4)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ. Νη ς

Ε ις πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ

 των και εις τα πε ρα τα της οι κη με ε νης τα ρη

 μα τα αυ των

Οι ου ρα νοι δι η γυν ται δο ξαν Θε ου ποι
η σιν δε χει ρων αυ τῶ α να γγε λει το ο στε ρε
ω μα

Εις πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ
των και εις τα πε ρα τα της οι κῶ με ε νης τα ρη
μα τα αυ των

Ουκ ει σι λα λι αι ου δε λο γοι ων ου χι
α κου ονται αι αι φω ναι αυ των

Εις πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ
των και εις τα πε ρα τα της οι κῶ με ε νης τα ρη
μα τα αυ τω ω ω ν

Ὁ διάκονος: Σοφία.

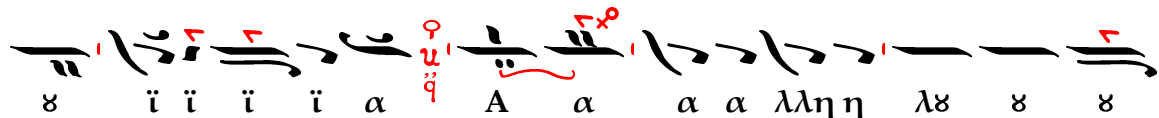
Ὁ ἀναγνώστης:

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Πρξ. ιβ' 1-11)

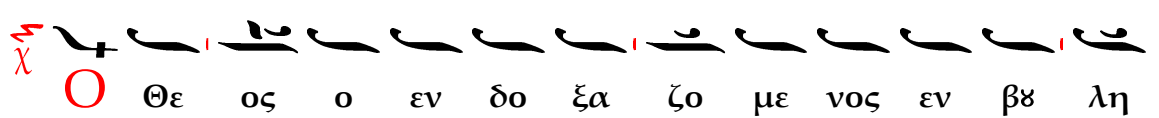
Κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. Ἀνεῖλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρα. Καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον· ἦσαν δὲ αἱ ἡμέραι τῶν ἀζύμων· ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακὴν, παραδοὺς τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν, βουλόμενος μετὰ τὸ Πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτόν τῷ λαῷ. Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς

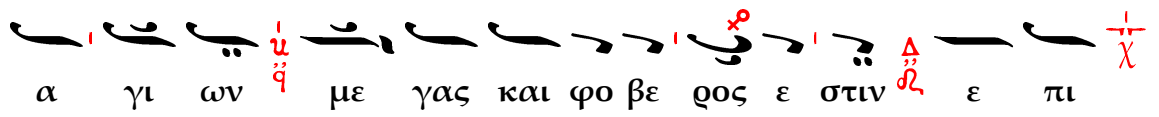
 8 i i i i α A α α α λληη λ8 8 8

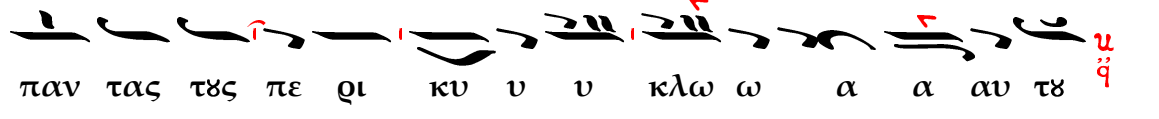
 8 8 i i i i α

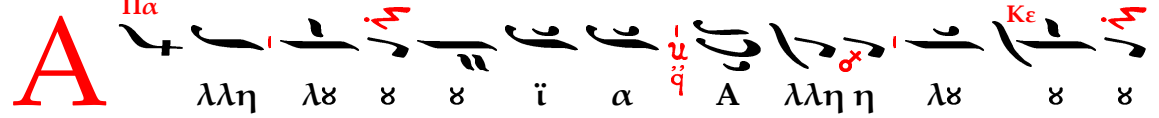
 O Θε ος ο εν δο ξα ζο με νος εν β8 λη

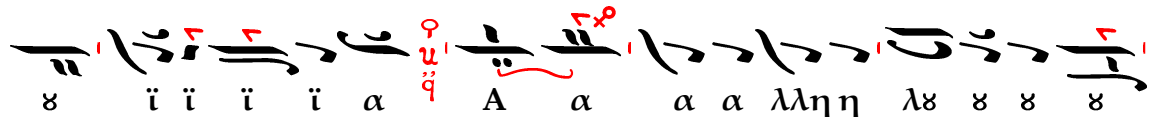
 α γι ων με γας και φο βε ρος ε στιν ε πι

 παν τας τ8ς πε ρι κυ υ υ κλω ω α α αυ τ8

 Πα A λλη λ8 8 8 i α A λληη λ8 8 8

 8 i i i i α A α α α λληη λ8 8 8 8

 8 8 8 i i α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ζήτηι τῷ Σαββάτῳ τῆς ζ' ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

(θ' 1-6)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συγκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια καὶ νόσους θεραπεύειν· καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρῦσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθενοῦντας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδόν, μήτε ράβδους μήτε πῆραν μήτε ἄρτον μήτε ἀργύριον μήτε ἄνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν. Καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν εἰσέλθητε, ἐκεῖ μένετε καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε. Καὶ ὅσοι ἐὰν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάξατε εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτούς. Ἐξερχόμενοι δὲ διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας εὐαγγελιζόμενοι καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ.

Ἦχος ἰϛ' Δι. ς

 Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι-θ

Ο ι οι οι οι τα α α α Χε ε ε ε

ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ρα ρ ρ ρ Χε ρα ρ βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ

υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ζο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ρα α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ο ν υ υ υ μνο ο ο ο ν

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ο ν τε ες πα α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η η ν α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

Τ ω ω ν ο ο ο ο ο λω ω ω ω ν υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ** αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρα ρ ρ με νο ο ν τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ν Α λλη λ ρ ρ ρ ι ι ι ι

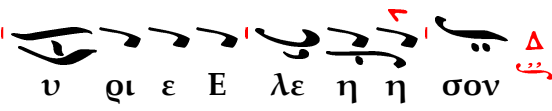
α α α α α

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παπᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον

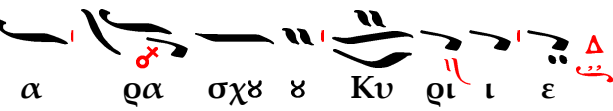
Κ υ ρι ε Ε λε ε η η η σον

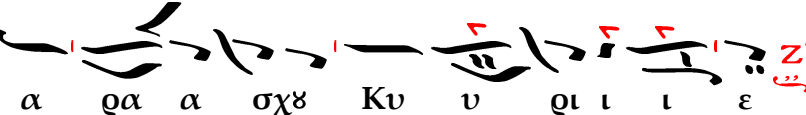
Κ υ ρι ε Ε λε η η σον

Κ υ υ ρι ε Ε λε η η σον

Δι-θ

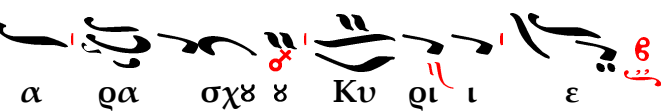
Π α ρα σχϑ Κυ ρι ι ε

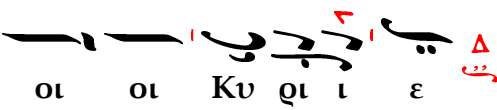
Π α ρα σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ι ε

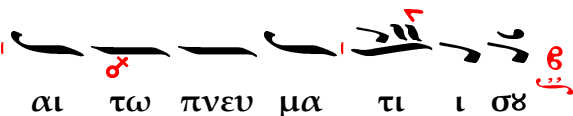
Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε

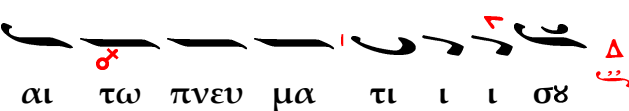
Π α ρα σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε

Σ οι οι Κυ ρι ι ε

Α μη η η η η ην

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϑ

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σϑ

Λειτουργικά σύντομα, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι-θ.

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ
μα Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι
σον

Μέλος ἀρχαῖον, ἐξηγήσεις Σίμωνος Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ.

Α γα πη σω ω σε Κυ υ ρι ι ε ε ε η
η η Ι σχυ υ υς μϛ Κυ υ ρι ι ι ι ι
ος στε ρε ε ω μα α α μϛ και κα τα
φυ γη μϛ ϛ και αι ρυ υ στη ης μϛ ϛ ϛ ϛ
ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ

συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλήσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως

Κ αι με τα τϷ πνευμα το ος σϷ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

Α ξι ον και δι και ον *καὶ ἄλλως :* Δι

Α ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα

ωθ πλη ρης ο Ϸ ρα νος και η γη της δο ξης σϷ

ω σαν να εντοις υ ψι ι Ϸοις ευ λο γη με νος

ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

Ϸ ω σαν να εντοις υ ψι ι ι Ϸτοις

Σ ε ε υ μνϷ Ϸ μεν σε Ευ λο γϷ Ϸ μεν

σοι ευ χα ρι στϷ Ϸ μεν Κυ υ ρι ε και δε ο με

θα σϷ ο Θε ος η μων ** καὶ ἄλλως :* ο Θε ο ος

η η η μων

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ήχος Δι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω
ως μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε
ο το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο
ον και πα να μω ω μη η η το ο ο ον και
αι αι μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η
μω ω ω ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε
ραν των Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι
ε εν δο ο ο ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ
κρι ι τως των Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη
η ην α δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον
Λο γο ον τε ε ε κϛ ϛ ϛ ϛ σαν την ον τω ω ως
Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο
με ε ε ε εν

χα α α α α α α α α α α α α

Ὁ χορός, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν τὸ φῶς·

Ἦχος Πάφ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοις μνημασι ζω ην χα ρι σα α με νο
ο ο ο ο ο ο ο ος

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σε Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν σε ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων σε με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον α πο τῶ νυν και ε ως τῶ αι ω ω νος (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τῶ νυν και ε ως

τῶ αι ω ω νο ο ος